

ZPRAVODAJSTVÍ

z obydlené zatačky

Únor 2009

Číslo 12

Vydává Obecní úřad Malá Štáhle jako nepravidelný informátor. Příspěvky obecní úřad Malá Štáhle, Malá Štáhle 27,795 01 Rýmařov.
Připravuje Jana Bulová

Foto: Horňáčkovi

Naše – Vaše ZPRAVODAJSTVÍ z obydlené zatačky oslavilo již své druhé narozeniny. Věříme, že Vám všem jsou alespoň trochu užitečné, poučí vás, pobaví, mnoho záhad odhalí. Dozvíte se, kdo oslavil dvacetiny, kdo se z dědiny odstěhoval nebo přistěhoval. Jaká byla schůze, jak proběhl ples a taky, kdy a kde se bude očkovat váš pes. Redaktoři dělají radost, avšak při jejich tvoření mám také mnohdy starost, budou-li splněna Vaše i její očekávání,

Prízeň svou nám zachovejte, do kamen nás neházejte.

My patříme do krabice, k zachování pro následující generace.

At' naše potomstvo vidí, pro zachování informací nebyli jsme líní.

Je tomu opravdu tak, právě jste zahájili čtení již třetího ročníku obecního občasníku. Je to občasník, ale mnozí z vás jej častují také jinými, mnohdy hanlivými, názvy - podělím se s vámi o ně. Takže např. „obecní plátek, štáhelský Blesk, senzačník, drbárna, obšťastník.

Věříme, že i v tomto roce vám obecní čtivo, mnoha názvů, přinese zajímavé čtení. Budeme se snažit zachytit co možná nejvíce témat ze všech oblastí našich životů, abych všem přezdívkám občasníku mohla dát za pravdu.

V tomto čísle na vás čeká zamyšlení nad uzavřením místní restaurace, společenská kronika, rubrika Co vy na to?, rozhovor měsíce – tentokráté pozvání k rozhovoru přijala „mladá krev“ a také další informační nadílka.

Lidová moudra na měsíc únor

Únor bílý, pole sílí

Mnoho mlh v únoru – toho roku mnoho deště

Co si únor zazelená, březen si to hájí,

co si duben zazelená, květen mu to spálí

Severní větry ke konci února zvěstují úrodný rok

Co Vás zajímá

Potřebujete pomoc?

OBČANSKÉ SDRUŽENÍ SOCIÁLNÍCH A FINANČNÍCH PORADEN SPOLU S KRAJSKOU RADOU SVAZU DŮCHODCŮ ČR nabízí:

Finanční poradnu mohou využívat držitelé průkazů ZTP, ZTP/P, senioři, sociálně slabší rodiny a rodiny s dětmi

Pro držitele průkazů ZTP a ZTP/P nabízíme informace o slevách u vybraných pojištoven :

- na pojištění domácnosti
- na pojištění nemovitosti
- na pojištění zákonné a havarijní osobních automobilů
- na pojištění za škodu způsobenou zaměstnavateli

Pro ostatní klienty Finanční poradny a ostatní zájemce nabízíme pomoc a informace o slevách :

- na elektrickou energii u vybraného dodavatele až 10%
- na dodávku plynu u vybraného dodavatele až 7%
- na pohonné hmoty v síti vybraných čerpacích stanic
- na služby vybraného mobilního operátora, pevné linky
- na pojištění domácnosti a nemovitosti až 20%
- na zákonné a havarijní pojištění osobních automobilů až 20%
- Prevence zadlužování, exekucí, všeobecné obchodní podmínky u bankovních a nebankovních úvěrů.

Informace – Rada Seniorů ČR, Odstrčilova 4, Ostrava - poblíž nové radnice, 5 patro, číslo dveří 520, úřední den každý čtvrtek od 9.00 do 12.00h, Svaz důchodců Poruba, úřední den čtvrtek od 9.00 do 12.00h., Karviná úřední den čtvrtek 9.00 – 12.00hod.

Informace tel. 518 321 861 pondělí a středa .9.00-12.00h, mob. 724 094 175 739 623 273 E-mail financniporadna.MorSL@seznam.cz

Letoší led byl pěkný, žel nebylo mu přáno

Brigáda na stavbě Multifunkční dům v obci

Z jednání obecního zastupitelstva

ZO konané dne 22.12.2008

- Zastupitelstvo obce schvaluje rozpočtové opatření č.3/2008
- Zastupitelstvo obce schvaluje rozpočet a rozpočtový rozpis na rok 2009
- Zastupitelstvo obce schvaluje pronájem pozemků, o celkové výměře 59.798 m² za 0,20 Kč/m² panu Pavlu Kročilovi st.
- Zastupitelstvo obce schvaluje nabídku s firmou GEMEC-UNION a.s., Ostrava a pověřuje starostu k dalšímu jednání (*na zahlazení škod po dobývání břidlice*)
- Zastupitelstvo obce schvaluje Dodatek č. 7 ke Smlouvě k provádění svozu, třídění a zneškodnění komunálního odpadu s Městskými službami Rýmařov,s.r.o.
- Zastupitelstvo obce schvaluje zavedení nového systému těžby palivového dřeva občany obce.

ZO konané dne 16.1.2009

- Zastupitelstvo obce souhlasí uzavřít dodatek č. 1 SDO na nový komín MFD.
- Zastupitelstvo obce schvaluje prodej pozemků parcely č. 101, 102 a 35/7 o celkové rozloze 956 m² (oplocená zahrada) panu Aloisovi Hahnovi.
- Zastupitelstvo obce schvaluje pronájem pozemku p.č. 82/1 o rozloze 100m² za 0,40,-/m² panu Ing. Miroslavu Pospíšilovi.
- Zastupitelstvo obce schvaluje Smlouvu o dílo na rok 2009 s firmou DIGIS,s.r.o. Ostrava a pověřuje starostu podpisem smlouvy.
- Zastupitelstvo obce schvaluje měsíční odměnu starosty ve výši 10 000,-Kč s účinností od 1. ledna 2009
- Zastupitelstvo obce souhlasí s bydlením pana Tomáše Tomka v bytě č. 35/7, nesouhlasí s povolením trvalého pobytu.
- Zastupitelstvo obce schvaluje a podporuje Ligu starostů proti umístění vojenské radarové základny v ČR (v systému „Národní raketové obrany USA“)
- Zastupitelstvo schvaluje výdaje potřebné k uspořádání sportovního odpoledne na ledě dne 31.1.2009 v ceně cca 500,-Kč.

Zastupitelstvo obce Vás všechny zve na

společenský večer

Tento se v letošním roce poprvé uskuteční ve Mlýně u Kročilů. Všichni, kteří rádi tančíte, máte společenského ducha nebo jen tak rádi posedíte s přáteli u skleničky něčeho dobrého jste srdečně zváni.

28.února 2009 ve 20 hodin, vstupné 100 Kč včetně večeře.
K tanci a poslechu bude až do úplného vyčerpání hlasu a rozladění nástrojů hrát a zpívat ALTERNATIVA z Rýmařova
Věřím, že se sejdeme v hojně počtu a dobré náladě.

Lidové tradice v měsíci únoru – MASOPUST

Období odpočinku od práce, které vyvrcholilo všeobecným veselím

Podle pramenů z období Velké Moravy se u nás již v 9. století používal termín masopust. Název se vztahuje na období od Tří králů do popeleční středy, která je prvním dnem předvelikonočního půstu.

Masopust byla doba poměrného klidu a odpočinku od práce, vyplněná hlavně svatbami, zabíjačkami a s nimi spojenými vzájemnými návštěvami a hostinami. Poslední tři dny masopustu jsou vyvrcholením veselí. Hlavní starostí hospodyně bylo, aby dům byl pěkně nalíčen a uklizen a bylo napečeno dostatek koblih. Od neděle do středy vyhrávala v hospodě muzika. Po dědinách chodily dům od domu masopustní průvody.

Příchozí popřáli hospodáři bohatou úrodu v novém roce, zatančili a zazpívali. Za koledování dostali penízky, víno nebo pálenku, slaninu, koláče, koblihy. To vše společně při obchůzce konzumovali, nebo měnili za peníze, aby bylo na večerní zábavu u muziky.

Nejnámější jsou průvody masek, které se mnohde dochovaly dodnes. Masky se sice liší v různých regionech, oblečením i předvedeným vystoupením, avšak vždy mají alegorický význam a mnohdy umně parodují nešvary společnosti.

Součástí masopustu dnes bývá také domácí zabíjačka, vystoupení místních folklorních souborů a večer taneční zábava s pochováváním basy. Ta se takto, stejně jako ostatní hudební nástroje, odloží až do Velikonoc.

Tradiční masopustní průvody můžeme vidět na Valašsku, Slovácku a Hané.

V našich končinách si můžeme dopřát navštívení Masopustní zábavy např. v Rýžovišti.

Lidové tradice v měsíci březnu – VYNÁŠENÍ SMRTKY

Vynášení smrtky patřilo mezi jarní zvyky nejzávažnější.

Tento prastarý zvyk byl, a mnohde ještě je, prováděn nejen na vesnicích ale i ve městech. Ve středověku se vynášení smrti účastnili všichni obyvatelé obce. V pozdější době byl tento zvyk téměř výlučně prováděn děvčaty ve věku 8 až 16 let.

Figura symbolizovala zimu, nemoci, smrt a všechno, co mohlo škodit člověku – náказы lidí i dobytka, škodlivý hmyz, živelné pohromy, ohrožení úrody i majetku. Proto také musela být symbolicky zničena – utopena, upálena nebo roztrhána.

Vše, z čeho byla figurína zhotovena a čím byla vyzdobena, bylo „mrtvé“ – sláma, prázdné makovice, vyfouknutá vejce, prázdné šnečí ulity. Vynášení smrtky – Morany, Moreny, Mořeny je časově zařazeno 14 dní před Velikonoce na Smrtnou, někde Květnou neděli.

Figura smrti je zhotovena ze slámy uvázané na dřevěné křížové kostře a je oblečena do součástí starého ženského oděvu, převážně bílého. Hlavu smrtky tvoří pytel vycpaný slámou, na kterém jsou nakresleny rysy obličeje se zvýrazněným zubů. Na hlavě bývá šátek. V pase je zdobena stuhami. Loutku si zhotovují děvčata sama, nebo za pomoci starších žen. Morenu nese v čele průvodu nejstarší dívka. Za ní jdou v zástupu ostatní.

„Smrt jde z města, potokem je cesta. Však my tu smrt sprovodíme, do potoka ju hodíme“.
„Neseme smrtku z našeho města, povězte nám povězte, kudy vede cesta“.

Takováto a podobná říkadla děvčata recitují a procházejí trasou přes celou vesnici. Symbolicky tak vyhánějí smrt a zimu z celé vesnice. Vrcholem obřadního dění je zničení figuríny – je svlečena a poté spálena nebo hozena do řeky, potoka či rybníka.

Společenská kronika

Komupak přibude v blízké době další svíčka na narozeninovém dortu?

Bauerová Nela.....	15. narozeniny
Dohnalová Zuzana.....	20. narozeniny
Novosad Patrik.....	35. narozeniny
Janáčková Zuzana.....	10. narozeniny

Dne 7. února 2009 zemřela paní Zdeňka Kubiátová (70), manželka prvního starosty nově osamostatněné obce. Čest její památce

Veřejná schůze

12.12.2008 proběhla poslední veřejná schůze v prostorech restaurace. Účast byla vcelku hojná, většina židli byla obsazená.

Hlavním bodem programu veřejné schůze bylo seznámení občanů s rozpočtem obce na rok 2009. Dalšími body pak místní poplatky, poznámka ke stočnému a vodnému, odpady, harmonogram oprav multifunkčního domu, kulturní akce v roce 2009, veřejné služby.

Přesné položky tvořící rozpočet obce byl již dříve zveřejněn na úřední desce obce a na internetové adrese obce.

Na téma schůze se dostal **multifunkční dům**. Pan starosta seznámil občany s postupem zastupitelstva obce. Výběrové řízení, vyhlášené na celou stavbu, kam se přihlásilo celkem pět firem, bylo ZO zrušeno. Nová výběrová řízení se vyhlásila na dílčí celky. Nejprve na rekonstrukci střechy (zadáno firmě Haničák –Gajdoš z Malé Morávky). Další výběrové řízení se týkalo oken a dveří v objektu (zadáno f. DECRO Bzenec). Třetí výběrové řízení bylo vyhlášeno na vnitřní stavební práce. Tady se přihlásilo šest firem se svými nabídkami. Obecní zastupitelstvo vybralo na vnitřní stavební práce firmu p. K. Záhory z Dolní Moravice. Termín dokončení vnitřních stavebních prací je květen 2009.

Budou následovat **omítky**, terénní úpravy a dům se začne užívat **na podzim roku 2009**.

Odpady. Pan starosta velmi pochválil obyvatele za třídění odpadu a vyslovil přání v tomto trendu pokračovat. Příjmy obce za třídění odpadu jsou 14.000 Kč. V roce 2007 činil příjem obce z třídění odpadu jen 2.300 Kč. **Vodné a stočné**. Občané byli informováni, že cena vodného pro rok 2009 činí v obci 28 Kč/m³. Cena stočného bude stanovena po provedení vyúčtování za rok 2008. (V současnosti již bylo vyúčtování provedeno, činí 23,50 Kč, a každá domácnost byla informována).

Veřejné služby. Starosta informoval občany o možnosti využít dotace na veřejné služby. Na příkladu uvedl, že pokud v obci bude zámečník a uzavře smlouvu na práce ve svém oboru s obcí, může na toto čerpat dotace.

Obecní lesy. Tady se starosta velmi rozlítil nad těmi, kteří se v přírodě mnohdy chovají bezohledně. Při svých výjezdech za dřevem bezostyšně přejedou nově vysázené stromky a tím je zničí. Obec na nové stromky a jejich výsadbu dostává dotaci a pokud tyto budou ničeny, hrozí vrácení nebo krácení této dotace. Nastínil nová pravidla pro rok 2009.

Kulturní akce roku 2009. Pan D. Janík seznámil občany s plánovanými akcemi. Můžeme se tedy těšit na společenský večer, květnové stavění Máje, červnové kácení Máje, Dětský den, pout' v místní kapli, srpnový nohejbalový turnaj, Ádios prázdninám, mikulášskou besídku a tradiční setkání u vánočního stromu.

Konec hospůdky u nás?

Tak nám zastřelili Ferdinanda. Promiňte, nechala jsem se unést, zavřeli hospodu. Ale pohroma to pro Maloštáhláky je - podobného rozměru! Nebo to není pohroma?!

Záleží zřejmě na úhlu pohledu každého z nás. Jednoznačně to ovšem naši obec, a především pak její obyvatele, staví do těžké pozice. Malá Štáhle již přišla v běhu času o mnohé, škola, školka, Lenas, obchod a teď i hospoda.

Ztratili jsme místo, kde se společně scházet, potkat se s ostatními, promluvit spolu o problémech zásadních i banálních.

Dnes už se tedy nesetkáme, nepotkáme ani v obchodě, ani v hospodě. Alespoň, že nám zůstaly autobusové zastávky, v těch to teď bude hučet jako ve včelích úlech, vždyť se stále kolem nás děje tolik nového.

Dovolím si podělit se s vámi o pohled svůj a zamyslet se nad , dle mého názoru zbytečným, pádem hospody.

Jsem přistěhovalc a tudíž do místní restaurace vedly poprvé mé kroky v devadesátých letech minulého století. Brr! To zní až neskutečně archaicky, nebudu ze sebe dělat pamětníka, raději napíšu, že se psal rok 1994.

Podnikání se rozjíždělo a novým pánům majitelům nechybělo zapálení pro něj. Zájem o hosta z jejich strany byl více než zřejmý a nechyběla ochota, úsměv a pracovní nasazení. Povědomí o restauraci Šohaj překročilo dávno před příchodem nových majitelů i hranice okresu, a tak mohli dobrou pověst podniku jen posilovat.

Domnívám se, že prvním šlápnutím vedle byla změna názvu již dobře zasetého podniku. Chyba to ovšem nebyla fatální, neboť nikdy jsem od nikoho neslyšela , že by šel „na jedno“ do penzionu Bauer, všichni dál vesele chodili „na jedno“ do Šohaje. Změna názvu snad měla za úkol přilákat více německých hostů, zda se to povedlo, nemohu posoudit.

V kuchyni u Šohaje jsem brigádničila dvoje letní prázdniny a větve nebo ne, byly dny, kdy s vydávalo i 50 jídel denně. Ráno se otvíralo v 10 hodin a tou dobou restauraci již voněly minimálně dva druhy polévek a na kamnech stály hrnce s pěti hotovkami.

Na terase to hučelo jako v úle a ani úder půlnoční mnohé nepřiměl nasměrovat své kroky k domovu. Pořádaly se zde večírky pracovních kolektivů, diskotéky, nejrůznější společenské akce a také oslavy příchodu nového roku byly vždy takové, že zúčastněným zůstaly ještě dlouho v podvědomí. Hospoda opravdu „jela“.

To se ještě v roli hospodských střídali bratři Bauerovi a právě střídání směn jim bránilo začít trpět tzv. „ponorkou“. Oba si našli čas na odpočinek, ať už pasivní či aktivní. Mezi své hosty pak přicházeli odpočatí a věřím, že i natěšení. Musím podotknout, že hospodskému Pavlovi zachovávali hosté větší přízeň, snad to bylo tím ,že svými vtipky a pozitivním přístupem k lidem si náklonnost lehce získal. No ale ne každý z nás musíme být životním optimistou.

Co a kdy se tedy změnilo ?! Změna přicházela velmi plíživě a nenápadně. Bratři si časem rozdělili funkce i nemovitost. Jeden zůstal hospodským a z druhého se stal obchodník. Být hospodským padesát dva týdnů v roce jistě není snadné. Stále stejné prostředí, problémy, nesnáze s mnohdy podnapilými hosty a zachování si chladné hlavy při jednání s nimi vyžaduje zajisté silné sebeovládání se a zachování si nadhledu.

Často se pozměňovala provozní doba a mnohý příchozí, který se zastavil na oběd či jen na kávu, si nemohl být jist daným řádem. Zavíralo se a otevíralo podle potřeb majitelů. Postupem času se otevírací doba ustálila na jedenácti hodinách, ale bohužel ne vždy bylo již navazeno. Nápad přestat vařit hotová jídla a sázet na minutky pak dřlo zkázy dokončil. Zisk z minutkových jídel je patrně vyšší než z jídel hotových. Ovšem řidič nákladáku, který se

zastaví na oběd, hlavně očekává, že bude za dvacet minut po jídle a také cena bude přijatelná pro jeho peněženku. Mezi fidiči, kteří tvořili drtivou většinu hostů, se tyto praktiky velmi rychle roznesly a jejich odliv na sebe nenechal dlouho čekat. Restaurace se pomalu, ale jistě dostávala do úpadku.

Vše vyvrcholilo, když si majitelé byli nuceni, není žádným tajemstvím, že hlavně z finančních důvodů, najít stálé zaměstnání a provoz restaurace omezit. Spolu s omezeným provozem však nastoupil i omezený zájem o hosty. Platí zde staré známé, že „nejde sedět jedním zadkem na dvou židlích“. Podívejme se, jaká vládla situace v restauraci pár měsíců nazpět? Pověštinu dní pusto, prázdno a , promiňte mi, chlad a nezáměr ze strany personálu. Jedna historka za všechny. Sedíte spolu s přáteli u stolu v sále a zájem o vás hospodský nejeví. Zavoláte tedy na telefonní číslo restaurace a objednáte si pivo. Úsměvné?! Ano, žel Bohu pravdivé.

Pivo se tady již dávno nečepovalo, ale nalávalo. Nejsem pivař, ale mezi přáteli jich pár mám. Většina se shodla, že pivo v místní restauraci, působilo jako velmi dobrý projímavý prostředek. Soudím, že kvůli zácpě se ovšem na pivo nechodí. Na pivo, chcete-li do hospody, se obecně chodí posedět si s přáteli, vyčistit si hlavu a pobavit se. Z té maloštáhlé jako by se pobavení a zábava vytratila. Přístup personálu ve vás , možná nevědomky, vyvolával pocit, že obtěžujete.

Jak jinak si vykládat fakt, že najednou, mnohdy bez upozornění, máte na stole lístek k placení a odcházíte. Co na tom, že by jste si ještě něco dal, končí se, je přeci po provozní době a to je nejdůležitější. Vaše potřeba je druhořadá. Před pár lety by tomu bylo právě naopak. Nejprve potřeby a přání hosta, dodržování provozní doby bylo druhořadé. Tehdy nechyběla personálu znalost hospodské psychologie. Je velmi jednoduchá. Náš zákazník, náš pán. Kamenem úrazu se zřejmě stala její naprostá absence v měsících minulých.

Každý správný hospodský přeci ví, že pokud se dnes bude snažit a hosta zaujme, ten se jistě příště vrátí. Spolu s ním pak také přijdou peníze a tak stále dokola. A o to přeci běží. O zájem udržet si přízeň hosta musí jít především, ten je na prvním místě. Tedy měl by být.

Ještě bych se ráda vrátila k praktikám s účtenkami, neboť v tom byla maloštáhlá hospoda naprostou raritou. Nikde jinde jsem se s podobným způsobem nesešla. Host nedostal účet na stůl, tento zůstal jeho zraku až do zaplacení ukryt. Z mého pohledu to zavání naprostou nedůvěrou v hosta a také vytvořením si prostoru pro nekalé úmysly hospodského. Já osobně jsem do místní restaurace dříve chodila velmi, opravdu velmi, často. Nevím, jak o mé osobě její majitelé smýšleli, navenek se ovšem vždy chovali velmi přátelsky. Chodila jsem opravdu často a opravdu ráda. Za dvěma restaurace jsem prožila nespočet příjemných večerů a zažila nezapomenutelné okamžiky, bezstarostné chvíle.

O to víc je mi líto jejího konce. Mám ji dnes a denně na očích a marně přemýšlím, co a kdy se pokazilo. Třeba časem i na tuto otázku dokážu najít uspokojivou odpověď. Kdykoli se do jejích oken podívám, vzpomínky se vrátí, jen je velká škoda, že nepřibudou nové.

Nikdy ovšem neříkej nikdy. Možná se jednou vrátí doba obsazených stolů, pultu plného rozčepovaných pultů, výdejního okénka zaplněného špinavými talíři od gulášovky, zaplněného parkoviště a ochotného hospodského s dobráckým úsměvem.

Kdo ví, necháme se překvapit. Budu věřit, že překvapení to bude příjemné, na změnu k dobrému či lepšímu není nikdy pozdě. Hospody tady byly , jsou a budou a lidé se v nich chtěli, chtějí a budou chtít scházet a povídat si s ostatními.

Velkým unem ovšem musí disponovat ten, kdo do nich dokáže hosty přilákat a navodit takovou atmosféru, aby se již při odchodu těšili na další návštěvu.

Rozhovor měsíce

V prosincovém čísle jste byli o rozhovor ochuzeni, a tak dnes na vás čekají rozhovory hned dva. Musím se přiznat, že oba se mi dělaly velice snadno a příjemně. Obě jejich protagonistky znám od dětství, a tudíž naše povídání bylo bezprostřední, bez ostychu.

Únorová oslavenkyně – Nela Bauerová přišla na řadu jako první.

Její příchod na svět jsem před patnácti lety v místní restauraci oslavila jaksepatří a tuhle mladou slečnu mám tu čest znát opravdu od plenek. V paměti mi zůstane můj marný pokus nakrmit ji zeleninovým vývarem z kojenecké lahve. Pravda, od té doby uběhlo mnoho zim a Nela ušla řádný kus cesty životem.

Jaká tedy dnešní Nela je, jaké má plány, názory a zájmy??!

Oblíbená barva – červená, černá, modrá

Oblíbená květina – kaktus / nevyžaduje péči /

Oblíbené jídlo – burákové maslo

Oblíbená hudba – Linkin Park

Zájmy a koníčky – hudba, cvičení, dvě morčata, kočka, četba

Bude ti brzy patnáct let, jak velká změna to v tvém životě bude?

Asi žádná. Když jsem byla mladší, od svých patnáctin jsem si mnoho slibovala, říkala jsem si, co se vše změní, teď je to tady a žádnou zásadní změnu necítím.

Co třeba to, že můžeš začít se sexem?

/Úsměv a pobavení / Tak s tímto patnáctiny vůbec nesouvisí.

Jak velkolepou chystáš oslavu a co očekávaný dárek?

Oslava snad bude s holkami ze třídy a moc bych si přála značkové boty Couverse. / lepší tenisky /

Co škola, ta současná, i ta budoucí?

Ve škole mě to právě teď moc nebaví, snad jen angličtina a výtvarka. Po základce bych to chtěla zkusit na Hejčínském gymnáziu v Olomouci se zaměřením na jazyky a pokud to nevyjde, půjdu na hotelovku do Opavy.

Obě školy jsou daleko od domova, to je záměr vymanit se z vlivu rodičů?

Spíš vymanit se z vlivu Malé Štáhlé. Je tady málo mých vrstevníků, nuda a ještě jednou nuda.

A co po škole?

Určitě bych chtěla zkusit vysokou, je mi jasné, že vzdělání je důležité. Já bych se asi rukama neuzivila.

Ale konkrétnější plán zatím nemám, čas ukáže.

Vystuduješ, poznáš svět a vrátíš se do rodného hnízda?

Já tady nechci žít, líbilo by se mi např. Brno nebo Praha, nejprve by mi stačil malý byteček a pak, až přijde rodina, menší domek někde na okraji velkoměsta. Tady je to spíše / bez urážky / pro starší generaci. Vadí mi tady dojíždění, málo mladých lidí a hlavně ta nuda. Já jsem to zažila, spokojená jsem nebyla a nechci aby to stejné prožívaly i mé děti.

Vaše rodina má velké, nádherně spravené sídlo, to tady své „staré rodiče“ necháš samotné?

Domů se určitě vrátí brácha, jsme rozdílných povah, mu život na vesnici bude určitě vyhovovat. Já se alespoň budu mít kam vracet. Budu se vracet často a ráda.

Co láska, zamilování?

To je mé soukromí, to nebudeme rozebírat.

Dobře, a co ideální muž Nely Bauerové?

Musí mě na první dojem zaujmout, nesmí být menší, spíše tmavovlasý a hlavně mě musí mít rád. Jinak nemám ráda kluky „šampióny“.

A co děti, přemýšlí vůbec taková „patnáctka“ o dětech?

Mám takový plán. Do třiceti bych chtěla studovat, užívat si života, cestovat, zlepšovat se v cizích jazycích, udělat si v zahraničí školu nebo dělat třeba „óperku“ ve Francii nebo v Americe. Od třiceti bych pak chtěla začít pracovat. Snad se mi tam nějak ty děti vměstnají. Jednou je určitě mít chci.

Co ty a tví rodiče, pochválíš je?

V pohodě. Jen mě nikam moc nechťejí pouštět. Chodím vlastně ven jen tady, od čekárny k čekárně. Já bych daleko víc chtěla mezi své vrstevníky třeba do Rýmařova.

Já, coby matka startujícího „pubertáka“ mám panickou hrůzu z přítomnosti drog? Tvůj pohled?

U nás ve třídě běžná záležitost. Té zkušenosti se asi nedá vyhnout. Dřív nebo později přijde.

Mí spolužáci / někteří / chodí od sedmičky do „Věčka“ na diskotéky. Teď přestávají, už je to nebaví. Někteří spolužáci si o přestávce odběhnou ven zapálit. A s alkoholem už zkušenosti také mají. Je to odraz doby.

Zkus zhodnotit sebe sama, je Nela hodná holka? Pomáháš, nezlobíš?

Snažím se. Umívám nádobí, pomáhám mamce s vařením, v případě nutnosti bych něco uvařila i sama. Luxuji, uklízím svůj pokoj a taky jsem dvakrát žehlila. Většinou mě k tomu nemusí nutit.

Opravdu se zdá, že Nela je pohodová, hodná holka. Tak ať se jí z jejich snů co nejvíce vyplní.

Břežňátko- Zuzka Dohnalová

Mé první setkání s ní si dobře pamatuji. Rozkošná, asi tak pětiletá holčička v zástěrce. Upovídaná, zvědavá, bezprostřední.

Jak moc se změnila? Určitě znatelně, ale Zuzkou zůstává stále.

Některé holčičky se prostě na Zuzany nemění, zůstávají Zuzkami.

Oblíbená barva – červená, černá

Oblíbená květina – gerbera a růže – podle nálady

Oblíbení jídlo – těstoviny

Oblíbená hudba – Nightwish

Zájmy a koníčky – občas plavání a lyžování, posezení s kamarády, třeba v hospůdce

První otázkou míří na tvé studium. Co tedy studuješ?

Po absolvování gymplu v Rýmařově jsem začala studovat dálkově vysokou školu podnikání. Fakulta vysoké školy je v Ostravě, pobočka pak v Bruntále. Jsem v prvním ročníku. Po třech letech studia získám titul bakalář, po pěti pak inženýrka.

Až vystuduješ, čemu by jsi se chtěla věnovat?

Nejspíš ze mě bude ekonomka nebo „manažérka“, čemu se budu věnovat opravdu, ukáže až čas.

Od ledna tohoto roku jsem nastoupila, v rámci rekvalifikačního kurzu, na úřad práce v Rýmařově. Působím v informační poradenské kanceláři a mým úkolem je pomoci lidem hledat práci za pomoci internetu, poradit, jak se píše správně životopis, zkrátka – poradit, poinformovat. Práce s lidmi mě baví.

Jaký dárek k tvým narozeninám by tě rozhodně „dostal“?

Přeji si řetízek. Ale pokud by mě chtěli obdarovat autíčkem, nepohrdla bych. / dodává s úsměvem /

Celý tvůj dosavadní život se pohybuješ ve směru Malá Štáhle – Rýmařov a zpět. Nechybí ti šum velkoměst?

Zatím mi velkoměsto nechybí. Na druhou stranu v Malé Štáhli bych žít nechťela. Nic tady není, chybí kultura ve všech podobách, vrstevníci. Bydlení tady je výhodné spíš pro rodiny s malými dětmi nebo až na stáří. Je tady moc velký klid.

Takže se nám odstěhuješ?

Věřím, že mě osud zavane třeba do Olomouce. Až mě jednou přestane bavit být sama a užívat si svobody, přijde rodina a děti. Pak bych se ráda viděla někde na vesnici. Ovšem ne v Malé Štáhli. Sem se budu vždycky ráda vracet na návštěvy.

Velká láska si tě našla velmi mladinkou, nemrzí tě, že jsi tak brzo přišla o pomyslnou svobodu? Žádné „vymetání diskoték, pařby“?

Láska je především slepá, takže já jsem to cítila jako své velké štěstí a tečka. Možná jsem jen rychleji dospěla.

I přes tvé momentální trable s láskou, prozrad' ostatním, jak má podle Zuzky Dohnalové vypadat ideální muž?

Musí mít charisma. Promluví a já vím, to je ON. Na první dojem. Nemusí být krásný, ale určitě musí být sympatický.

Jaké je být mladší sestrou a mladší dcerou? Měla jsi nálepku malé holčičky, rozmazlovali tě?

Mezi mnou a bráchou Kubou to dříve bylo špatné. Zrovna láskou jsme k sobě nepřetékali. Nerozmazloval mě, nebránil mě. Dnes je to všechno jinak. Čím jsme starší, tím jsme si blíží. Jen naše názory se mnohdy různí.

Rodiče mě taky moc nerozmazlovali. Možná taťka, ten by pro mě asi udělal i nemožné (doufám). Přísní, spíš nepřísni, byli rodiče taky stejně.

Nikdy jsem neměla nic na první pokřiknutí. Na druhou stranu, co jsem opravdu chtěla, dřív nebo později, jsem to dostala. Myslím, že své děti bych chtěla jednou vychovávat podobně.

Je to těžké, ale zkus sebe sama krátce zhodnotit?

Klidná povaha. Problémy držím spíš v sobě, ty se krásně nakupí, já čas od času bouchnu a pak to stojí za to. Bojím se udělat něco nového, bojím se zklamání.

Oblíbený citát, pod který by jsi se mohla podepsat, př. který nejlépe vystihuje tvůj pohled na život?

„Dobrá nálada nevyřeší všechny tvoje problémy, ale nasere tolik lidí, že stojí za to si ji pěstovat“.

Typicky holčičí otázka. Co Zuzka a plány svatební?

Bílé šaty, ne v princeznovském stylu, celá má rodina a všichni mí přátelé. A samozřejmě ženich. Nějak takhle to vidím.

Také Zuzce velmi děkuji za její vstřícnost a přeji, ať osud vede její kroky jen tím směrem, kterým ona sama chce jít.

Mladé dámy malinko děsí svoji společnou touhou po stěhování se. Holky, tady se přeci nežije až tak zle!!

Ten Váš pocit je, slečny, přirozený. Není-li v životě změna; stane se okolí fádni a člověk, místo toho, aby zavrhl sám sebe, zavrhně své okolí. Ale pozor! Ke změně ale musím překonat sám sebe. Znáám hodně pražáků, kteří „trpí“ tím, že se nikam nedostanou. Pozn. Pospíšil

Co vy na to?

Téma – multifunkční dům

Pokračování rubriky, kde se dozvídáme reakce našich spoluobčanů na různá témata. Dnes malinko jinak, neboť vám přináším postřehy těch, kteří se podílejí na stavebních pracích na budoucím obecním domě.

Dotazovaným byl zhotovitel elektroinstalačních prací – p. Radek Bula

Jak daleko resp. blízko jste k prvnímu rozsvícení světel v domě?

Ještě to nesvítili. V horním patře je zhotovena celá hrubá elektroinstalace tzn. rozvody kabelů, osazení elektro krabic, osazení rozvaděčů. V přízemí budovy je pak hotová téměř polovina hrubé instalace.

Ještě spousta práce na nás ovšem čeká. Zatím vše probíhá v pořádku, bez komplikací a teď dokonce i v relativně vytopené budově. Začátky byly ovšem horší - všudypřítomná zima a vlhko.

A co osobní pocit ze stavby?

Vlhko a ještě jednou vlhko. K jeho snižování jistě dojde a to, odvětráním podlah, nainstalováním elektroosmózy v budově a sanačními omítkami. Pozapomnělo se na tepelnou izolaci v podkroví, pravděpodobně z finančních důvodů. Tady tuším problém.

Sám mám také starý dům a vím, jakým problémem bylo podkrovní pokoje před realizací tepelné izolace vytopit.

Zhotovitel topenářských prací – p. Roman Rechterik

Jak je na tom budoucí obecní dům s topením?

V horním patře je topení hotovo. Vyjma sociálních zařízení. Kotelna je také hotová a od prvního lednového týdne se topí. Ve spodním patře pak jsou hotovy asi ¾ prací. Momentálně se pracuje na vodoinstalaci v přízemí. Práce zatím trvaly 3-4 týdny a pracují zde 3-4 lidí, podle momentálních potřeb.

Čím se bude obecní dům vytápět?

Automatickým kotlem Ling 50 tzn.

A předpokládaná roční spotřeba uhlí, Váš odhad?

Tak ale opravdu jen odhad. Při šetřícím režimu tzn. při 20 až 22 stupních Celsia odhaduji spotřebu 180 až 200 metráků.

Co Vy sám říkáte na proměnu domu, kde jste v dětství bydlel, na kulturní centrum obce?

Je to perfektní. Velmi tomu fandím. My jsme se odsud stěhovali v roce 1972. Vůbec jsem už nepočítal s tím, že bych na této budově ještě někdy mohl pracovat. Já v tom vidím pro obec velkou šanci. Je to moc hezká budova. Nyní je v rekonstrukci, ale už se topí, vlhko se bude vysoušet, v létě se bude větrat a bude to v pořádku.